

Prima instanță: Jud. Edineț (jud. C. Prisacari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Corcenco, A.Ciobanu)

Î N C H E I E R E

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iarmuc Valentina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Romanov Evghenia, Zalevschi Anna, Gricolovscaia Nina, Colosova Valentina, Focova Sofia, Socolnicova Natalia, Russu Galina, Șcetinchina Anna, Cuvaeva Matroana și Finașchina Evdochia împotriva lui Iarmuc Valentina și Zgardan Ion cu privire la înlăturarea obstacolelor create cu interzicerea folosirii și demolarea bunului imobil construit neautorizat, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Iarmuc Valentina și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 10 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2016, Romanov Evghenia, Zalevschi Anna, Gricolovscaia Nina, Colosova Valentina, Focova Sofia, Socolnicova Natalia, Russu Galina, Șcetinchina Anna, Cuvaeva Matroana și Finașchina Evdochia s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată către Iarmuc Valentina și Zgardan Ion privind înlăturarea obstacolelor create cu interzicerea folosirii și demolarea bunului imobil construit neautorizat, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

În motivarea acțiunii au indicat că, în vecinătate cu ei, în casa proprie situată pe str. Florar 19 domiciliau pârâții Iarmuc Valentina și Zgardan Ion, care aproximativ 6-

7 ani în urmă au construit o hazna pentru devărsarea apelor reziduale, care din momentul construirii și până în prezent nu a fost curățită nici o dată.

Explică că, s-au adresat cu o plângere către Centrul de Sănătate Publică raională Edineț. Prin răspunsul organului abilitat nr.247 din 17 iulie 2015 au fost informați că, Zgardan Ion construind haznaua, nu a coordonat construcția cu careva servicii. Totodată, s-a constatat că, apa din fântână nu este bună pentru folosință.

Susțin că, în urma verificărilor efectuate de către Centrul de Sănătate Publică raională Edineț s-a constatat că, Zgardan Ion a săpat haznaua pentru vărsarea apelor reziduale menagere la distanța de 12-13 metri în apropiere de fântână. Conform rezultatelor investigațiilor de laborator a apei din fântâna de mină, apa nu corespunde după conținutul nitraților.

Prin hotărârea nr.4 din 03 iunie 2015 medicul șef sanitar de Stat al raionului Edineț a hotărât de a interzice lui Zgardan Ion utilizarea din data de 03 iunie 2015 a haznalei pentru devărsarea apelor menagere, până la înlăturarea încălcărilor constatate și conformarea unității economice legislației sanitare în vigoare. Hotărârea nu a fost contestată de către Zgardan Ion și urma să fie executată.

Relevă că, necătând la faptul interzicerii utilizării haznalei, pârâții nu au executat hotărârea organului de control și din data emiterii hotărârii nu au întreprins nici o măsură întru soluționarea problemei în cauză.

De nenumărate ori reclamanții au solicitat de a sista folosirea haznalei pentru a stopa scurgerea, însă pârâții nu doresc benevol să astupe haznaua.

Afirmă că, în urma săvârșirii acestor acțiuni nelegitime lor le-au fost cauzate suferințe psihice. Sunt oameni de o vârstă înaintată, bolnavi, singuratici și în așa stare sunt nevoiți să aducă apă de la alte fântâni, care sunt amplasate la o distanță mai mare, fapt ce le este dificil.

Consideră că urmează a fi recuperat prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, adică câte 1000 lei pentru fiecare pentru repararea suferințelor psihice suportate în urma incomodităților create de către pârâți, în urma acțiunilor intolerante ale acestora, care le suportă timp de un an.

Solicită reclamanții, înlăturarea obstacolelor create cu interzicerea folosirii și demolarea bunului imobil construit neautorizat, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din data de 10 octombrie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Romanov Evghenia, Zalevschi Anna, Gricolovscaia Nina, Colosova Valentina, Focova Sofia, Socolnicova Natalia, Russu Galina, Șcetinchina Anna, Cuvaeva Matroana și Finașchina Evdochia către Zgardan Ion

privind înlăturarea obstacolelor create cu interzicerea folosirii și demolarea bunului imobil construit neautorizat, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca fiind înaintată către un pârât necorespunzător.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Romanov Evghenia, Zalevschi Anna, Gricolovscaia Nina, Colosova Valentina, Focova Sofia, Socolnicova Natalia, Russu Galina, Șcetinchina Anna, Cuvaeva Matroana și Finașchina Evdochia către Iarmuc Valentina privind înlăturarea obstacolelor create cu interzicerea folosirii și demolarea bunului imobil construit neautorizat, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. S-a obligat Iarmuc Valentina de a demola bunul imobil- haznaua construită pe terenul cu nr. cadastral 4101205016, amplasat pe strada Florar 19, or. Edineț. S-a încasat de la Iarmuc Valentina în beneficiul lui Romanov Evghenia, Zalevschi Anna, Gricolovscaia Nina, Colosova Valentina, Focova Sofia, Socolnicova Natalia, Russu Galina, Șcetinchina Anna, Cuvaeva Matroana și Finașchina Evdochia cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 2 000 lei. Cererea privind încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată (f.d.127-131, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 09 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de către Iarmuc Valentina, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț din data de 10 octombrie 2016 (f.d.189-191, Vol. I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 aprilie 2017, Iarmuc Valentina a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea (f.d.1-3, Vol. II).

În motivarea recursului recurenta a indicat că, instanțele inferioare vădit superficial au examinat cauza.

Susține că, reclamantii urma să se adreseze în instanță timp de trei ani de la construirea haznalei date și nu după 25 de ani. Mai mult ca atât, demolarea nu poate fi admisă, deoarece construcția a fost efectuată cu bună credință.

Referitor la procesul-verbal din 27 mai 2015 comunică că, nu a avut posibilitatea de a-l ataca, deoarece acesta i-a fost adus la cunoștință doar lui Zgardan Ion, care a și semnat.

Consideră că, instanțele inferioare la emiterea hotărârii nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în fond, fiind încălcate și greșit aplicate normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa Valentinei Iarmuc la 21 februarie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 4292(f.d.192, Vol. I), și a fost recepționată de către aceasta la 24 februarie 2017 (f.d.197, Vol. I).

La 20 aprilie 2017, Iarmuc Valentina a depus cerere de recurs prin intermediul Oficiului poștal (f.d.18, Vol. II).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Iarmuc Valentina, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 16 mai 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Iarmuc Valentina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat drepturile procedurale și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iarmuc Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către

instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iarmuc Valentina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Iarmuc Valentina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu